

[Alice Hedegaard]

retsforbundet kan helt tilslutte sig fremskridtspartiets ønsker om at bevare og måske endog udvide landpolitistillingerne.

Vi har til gengæld intet imod, at det indebærer en forøgelse af udgifterne til politilønningerne. Vi vil regne det for en nødvendighed, da man helt givet ikke kan omrokere styrken; så stor er styrken næppe. Dette skal ikke forstås sådan, at vi ønsker mere politi for enhver pris, men vi ønsker, at styrken er af en størrelse, der kan beskytte borgerne bedst muligt, også dem, der bor i de mindre provinsbyer.

Pilgaard Andersen (FP):

Først vil jeg gerne takke for de positive ting, der er blevet sagt om vores forslag om at stoppe for nedlæggelse af landpolitistillinger. Det er ikke hver dag, at fremskridtspartiet opnår at få så stor en tilslutning.

Når vi fremdrager disse problemer, er det ud fra forskellige betragtninger. Dels ønsker vi at styrke det lokale samfund, dels kan konsekvensen af, at vi nedlægger landpolitiet blive mere kriminalitet og vold på landet. Politiet har nogle steder omkring 30-40 km at køre, inden de kan være til stede. Det er noget af det, vi ønsker at sætte en stopper for.

Vi ved også, at der fra mange kommuner har været rejst kritik af nedlæggelserne, når de er foregået. Nedlæggelserne er jo foregået efter det, vi kalder salamimetoden. Man nedlægger en politikreds måske i den nordlige del, og næste gang nedlægger man én i den sydlige del. Derved er der ikke særlig stor kontakt mellem de kommuner, der er udsat for disse ting.

Jeg kan da sige til oplysning, at dengang chefen for rigspolitiet tiltrådte, var der 273 landpolitistillinger. Nu er der 145 tilbage. Ved et spørgsmål til justitsministeren for 1½ måned siden fik jeg bekræftet, at der ikke var planer om at nedlægge yderligere landpolitistillinger. Men hvis man så læser i Politibladet fra den 8. maj, ser man, at der står, at der er planer om at nedlægge 26, der er på listen. Det er ikke rigtig i overensstemmelse med, at der ikke skal nedlægges nogen i den kommende tid.

Det er også fremdraget, at politiet er et serviceorgan, og det er jeg da enig i. Der er en lang række attester, der skal udfyldes af

politiet, og det er nemmere at gå til landpolitiet, fordi han er i umiddelbar nærhed.

Det er et af områderne, men vi kan ikke nøjes med en kontortid på rådhuset, hvor politiet kan træffes. Det mener jeg ikke løser problemerne. Politiet skal kontrollere landområderne og de små bysamfund, og så vil jeg da gerne gøre opmærksom på, at politiet har noget, der kaldes ukontrollabel tjeneste. Det vil sige, at politiet også har muligheder for at komme på tidspunkter, hvor man ikke forventer det. Det virker mod vold og andre ting. Man kunne også forestille sig, at landbetjenten havde et samarbejde med nabolandbetjenten og derved kunne foretage det, man kalder en mobil kørsel rundt i de forskellige kommuner.

Jeg vil da også gøre opmærksom på, at landpolitiet har 12.000 km, som de får betaling for at køre i deres egen bil. De kilometer bliver efter min erfaring ikke nær brugt, og derfor kunne man forestille sig denne samordning med nabokommunen, så man kunne være en slags uropatrulje, der har det nære kendskab.

Når man kommer ind på det forebyggende, har det også meget, meget stor betydning, at landpolitiet kender det lokale samfund og kender de forskellige mennesker. Det gælder også ved opklaringen af kriminaliteten. Hovedstationen kan henvende sig til lokalpolitiet og spørge: har I nogen med det udseende? Har I nogen med måske de tendenser? I mange tilfælde er det de samme klienter, der kommer tilbage. Jeg synes også, det er betragtninger, der er vigtige, når vi taler om at bevare landpolitiet.

Jeg er meget tilfreds med, at vi ligesom skal have dette udbytte under udvalgsbehandlingen og derved få nøje drøftet, hvordan vi skal sikre landpolitiet. Jeg er enig med justitsministeren i, at det er en afgørelse, der skal træffes i det lokale samfund.

Så er der bare spørgsmålet om, hvilken indflydelse lokale samfund får på denne afgørelse. Mig bekendt har der i hvert fald i de distrikter, der er blevet nedlagt, været meget store protester mod nedlæggelsen. Vi skal ligesom sikre os: hvad er det for nogle beslutninger, hvad er det for nogle afgørelser, hvordan er enigheden? Jeg forstod på justitsministeren, at hun ikke ville give tilladelse til nedlæggelse, hvis ikke der var enighed. Det